

Nejen o čase, aneb 105 PLUS poprvé

Samotnou mě teď překvapilo, že to bylo už v květnu 2014, kdy stopětky přestaly vycházet na Zvířetníku. Důvod byl jednoduchý. Zvířetník pod taktovkou Liky se stal jednočládkovým a já byla zvyklá na týdenní rytmus psaní. Takovou pravidelnost mi Lika pochopitelně nemohla garantovat. Já jsem si zase nedovedla představit, že by stopětka jednou vyšla na Zvířetníku a jednou u mě na webu, a možná i pokaždé v jiný den. A že bych zvládala psát nějaké další články speciálně pro Zvířetník, to jsem si taky představit nedovedla. Jednak z časových důvodů, jednak jsem se bála, že nebudu mít dostatek témat.

Na posledním Pražení ale slovo dalo slovo a s Likou jsme se domluvily, že zkusím jednou za dva týdny něco napsat. Něco jako speciální stopětku, stopětku navíc, možná občas trochu delší... no prostě to bude 105 PLUS.

Uvědomila jsem si totiž, že mi vlastně psaní pro Zvířetník docela chybí. Lépe řečeno psaní pro Zvířetníky.

Když jsem se před časem stěhovala se stopětkami na svůj web, napsala jsem:

„Co ale musím říct je to, že se pro mě stalo psaní stopětek velmi brzo hlubokou vnitřní potřebou. Z jejich psaní se pro mě totiž záhy stal nejen způsob jak komunikovat se světem, se svými čtenáři, ale i jak komunikovat sama se sebou. Když mě nějaká věc zaujme a začnu o ní psát, najednou na ni zákonitě začnu nahlížet i z jiných úhlů a začnu o ní přemýšlet jinak než dřív, při prvotním zaujetí.

Už to mě vždy velice obohatilo, ale ještě mnohem přínosnější pro mě byly vaše komentáře. Vaše názory, sdělené zkušenosti, váš souhlasný či naprosto odlišný pohled na věc. Každý jsme jinak založený a každého z nás formovaly jiné prožitky, vědomosti, zkušenosti. Často se navíc ve svých nejbližších kruzích pohybujeme mezi lidmi, kteří to mají podobně. V tomhle je obrovská síla internetu, že napomáhá setkávat se s lidmi vzdálenými nejen dálkou, ale i prostředím, tradicemi, vzděláním, věkem, umem, zážitky.

Díky sdílení těchto pestrých odlišností jsem už mnohokrát lépe věděla, jak se v některých situacích zachovat, a díky němu také byli moji blízcí už ne jednou ušetřeni mého příliš jednostranného pohledu.

Tedy přesněji řečeno díky vám.“

A tohle platí beze zbytku stále. Přínos z toho úžasného dialogu s vámi čtenáři vždy byl a je něčím, co je pro mě nenahraditelné, co mě nesmírně obohacuje. A jestli stojím o to, aby tento dialog i nadále vznikal a trval, musím pro to něco udělat, musím si na něj umět najít čas.

Doufám a věřím proto, že se mi bude dařit na psaní pokaždé najít nejen čas, ale i inspiraci. Byla bych ráda, kdyby stopětky plus byly malými zastaveními a zamyšleními nad věcmi, které těší či trápí nejen mě samotnou.

Na první takové zastavení vás zvu za necelý týden, v úterý 8. listopadu. Bude o splněných přáních.

P.S. Ráda bych touto cestou poděkovala Dalmi, která mi pomohla a vymyslela za mě název rubriky. Název 105 PLUS je prostě geniální. Stejně jako ikonka, kterou pro mě vytvořil kamarád. Děkuju, BooBoo.

Vyšlo na Zvířetníku, 2. 11. 2016

http://neviditelnypes.lidovky.cz/nejen-o-case-aneb-105-plus-poprve-dz4-/p_zviretnik.aspx?c=A161101_090703_p_zviretnik_kosa

{fshare}

